

DEN TUBE

Clubblad voor de leden van
TWC Asten

Nr.6
46e jaargang
December 2020

REDACTIE

Ria de Jong
Jos Verheijen
Martien Vervoordeldonk

DRUKWERK:

Theo Timmermans
Toon Peeters
Harrie van de Ven

SECRETARIAAT

Siriusstraat 15
5721 XX Asten
Tel: 0493-692810
info@twcasten.nl
www.twcasten.nl

GSM-busje: 06-51979959

Bankrekening IBAN nr:
NL04ABNA052.34.46.438

REDACTIEADRES

Driehoekstraat 8, Asten
redactie@twcasten.nl

KOPIJ

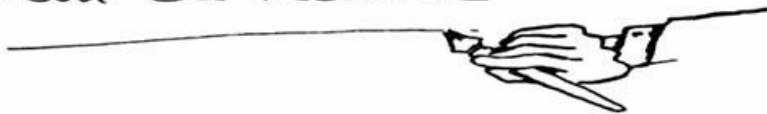
Voor het volgende nummer
inzenden voor:

1 februari 2021

INHOUD

Voorwoord	blz. 3 – 4
Van de voorzitter	blz. 5 t/m 8
Kerst-Nieuwjaarswens bestuur	blz. 9
Kom hier dè'k oew kus (gedicht Piet Sniijders)	blz. 10 – 11
Goede Vrijdagtocht	blz. 11
Fietsen in de winter (Theo Lankhorst)	blz. 12 – 13
Luke van Leeuwen winterbeurt actie	blz. 14 – 15
Mijn TWC verhaal (Jos Verheijen)	blz. 16 t/m 20
Kerstverhaal	blz. 21 t/m 24

Van de redactie

En weer moest er iets afgelast worden vanwege Corona en wel de veldtoertocht op 10 januari.

Hoe het met de jaarvergadering zal gaan is nog ongewis, we wachten af.

Het jaar 2020 zal niet in ons geheugen blijven vanwege de leuke fietstochten en evenementen maar altijd zal Corona, of Covid-19 zoals het officieel heet, in onze gedachten zijn als we aan 2020 terugdenken.

Maar wellicht gloort er hoop aan de horizon, vanaf januari wordt er gestart met vaccinatie. Wellicht dat het ons helpt om dit rotvirus te verslaan.

In deze Tube dan ook weinig nieuws van het TWC front, maar traditiegetrouw een woord van onze voorzitter Jos Moors.

Onze secretaris heeft een oproep geplaatst om inzendingen vanwege gebrek aan Kopij. Hierop heeft Theo Lankhorst gereageerd met een lezenswaardig artikel met als onderwerp "Fietsen in de winter" en onze ex-voorzitter Jos Verheijen verteld hoe hij zijn TWC tijd tot nu toe heeft beleefd. Dank beide voor de inzending.

Ook februari zal weinig nieuws brengen over activiteiten van TWC, dus nogmaals een oproep om iets in te sturen voor den Tube. Het mag van alles zijn, een verhaal in de privésfeer, iets wat je hebt meegemaakt in je sportcarrière of een grappig voorval, al dan niet waar gebeurt.

Verder in deze Tube een prachtig gedicht van Piet Sniijders genaamd "Kom hier de'k oew kus"

Piet doet ieder jaar mee aan een kerstgedicht wedstrijd en heeft diverse prijzen behaald. Zo ook met dit gedicht.

En als laatste een bijzonder kerstverhaal geplaatst in deze tijd.

Voldoende dus om een mooie Tube te vullen.

Misschien kan je het niet vieren met iedereen die je zou willen, maar als redactie willen we jullie **hele fijne feestdagen en een gezond, gelukkig en sportief 2021** toewensen.

De redactie wenst iedereen veel leesgenot.

Van de voorzitter

Normaal praat ik jullie bij over het wel en wee van onze fantastische club. We mogen sinds de lockdown maar maximaal met z'n tweeën samen sporten. We zijn al bijna vergeten wanneer we voor het laatst in de normale groepen hebben kunnen fietsen.

We missen de sociale contacten met collega's, vrienden en TWC'ers. Het dagelijkse praatje aan de koffieautomaat op het werk, bij het sporten, tijdens onze wekelijkse toertochten of bij Van Hoek op het terras. Wat een gedoe en wat duurt het toch ontzettend lang. Ik word de laatste tijd niet moe van het fietsen, maar eerder van de viruswaanzin.

We zijn behoorlijk Corona moe. Dit kan weleens het meest gebruikte woord van het dit jaar worden.

Andere kanshebber voor het **populairste woord** zijn:

Anderhalvemetersamenleving – wie dat een jaar geleden voorspelt had zou voor gek zijn verklaard.

Blokjesverjaardag – ooit nog gedacht dat we onze verjaardag zo zouden moeten vieren?

Covidoot – scheldwoord voor iemand die de maatregelen volstrekt negeert.

Hoestschaamte – dat je bijna niet meer durft te hoesten in het openbaar.

Lockdownfeestje – daar hebben we allemaal behoefte aan, maar het kan gewoon niet.

Zelfquarantaine – moest je al thuis werken, mag je je huis zelfs niet meer uit.

Kuchscherm – voor als je toch dicht bij elkaar wil zijn.

Raambezoek – om een bezoek aan opa en oma te brengen.

Allemaal woorden die we ons zullen herinneren aan deze f*ck periode!

We moeten thuiswerken en zoveel mogelijk thuisblijven.

Word jij ook zo gek van die k*t Corona.

Mensen zijn deze situatie helemaal beu. Mensen worden opstandig en je hoort steeds meer:

“Rutte is niet goed snik en die gladjanus van De Jonge, die moete ze..... ,gooi die horeca toch open, daar ligt het niet aan. Wie niet besmet wil worden, moet maar thuisblijven.

Iemand met overgewicht moet niet geholpen mogen worden.”

Dit is allemaal heel naïef natuurlijk, maar de protesten worden luider.

Kerstmis vieren doen we dit jaar met hooguit 3 gasten aan tafel en met oudjaarsavond mogen we zelfs maar met 2 gasten samenkomen. Erg balen, maar het kan niet anders volgens Rutte, en ik denk dat hij gelijk heeft. Beste mensen we moeten het er gewoon mee doen. We zijn beperkt in onze vrijheid. Het kan toch allemaal veel slechter! De overheid vraagt eigenlijk alleen om tijdelijk afstand tot elkaar te houden. Is dat nou zo moeilijk? Blijkbaar wel, want de besmettingen lopen alsmaar op. Het is allemaal relatief, als je het vergelijkt met het leven in een getto. Wij - in het rijke westen - voelen ons heel erg zielig nu. Dat proberen we te compenseren door ontzettend veel online te gaan kopen. Records worden gebroken. We willen onze situatie compenseren met mooie cadeaus en veel zoetheid. “De Sint is een snoepkont”, stond te lezen op de voorpagina van het Eindhovens dagblad. Wij Nederlanders behoren tot de gelukkigste van de wereld. Waar we ons altijd druk maken om

pietluttige dingen, zoals wel of geen vuurwerkverbod. Nuchterheid komt nu wel van pas. Voor de jeugd is het enorm balen. Zij kunnen nu niet op stap en geen festivals beleven, dat gun je ze niet.

Een wieliefanaat heeft zijn fiets nog. Wij kunnen er zo vaak als we willen er op uit trekken. We kunnen ons uitleven op de fiets en dat geeft een goed gevoel. Na de douche kunnen we er weer even tegenaan.

Voordelen van mondkapjes

Ik las een column in het ED van cabaretière Rob Scheepers. Die ook al een tijdje werkloos is. Maar je hoort hem niet klagen. Hij kwam erachter dat het met een mondkapje lastig schatten is naar de leeftijd van een chique geklede aantrekkelijk dame. In de groentewinkel leek ze 5 jaar jonger dan hijzelf, maar op de parkeerplaats nam ze haar mondkapje af, zag ze er toch minstens 20 jaar ouder uit dan vooraf gedacht. Je herkent mensen lastig door het mondkapje, doordat het halve gezicht bedekt is.

Mondkapjes hebben ook zo zijn **voordelen**:

- Mensen worden knapper, doordat er veel vel bedekt wordt.
- Je hoeft je tanden niet te poetsen als je de deur uitgaat, want jij bent de enige die de kwalijke putlucht ruikt.
- Als je chagrijnig bent kun je je mondhoeken gewoon laten hangen.
- Je kunt een bank overvallen zonder verdere vermomming.
- Een mondkapje is lekker warm buiten.

Bestuursverkiezing

Dan wil ik even jullie aandacht voor iets belangrijks. Aan het einde van de lopende bestuursperiode stoppen 3 bestuursleden (Lau,

Albert en ikzelf). Elk met een eigen motivatie. Daarom zoeken we versterking. Ik heb het al eens eerder aangegeven, een bestuursfunctie is niet enorm veel werk en je leert veel mensen binnen de club kennen. Het bestuur zorgt voor het goed laten functioneren van onze club.

- Wat willen onze leden?
- Denken na over aanwas nieuwe leden.
- Hoe houden we de club gezond?
- Denken na over veiligheid.
- Initiëren van nieuwe activiteiten.

We zijn financieel gezond en hebben een goed werkende commissie-structuur. De commissies zijn allemaal zelfstandig opererende werkgroepen, die een activiteit organiseren. Het bestuur heeft daar geen omkijken naar.

Wie komt ons helpen voor 1 of 2 termijnen? Het is geen verplichting om 10 jaar of langer in het bestuur te blijven, in tegendeel zelfs. Het mag, als je het leuk vindt, maar op tijd rouleren, houdt het dynamisch en fris. Ik reken op jullie!!!

Jos Moors

Voorzitter TWC

ONDANKS CORONA,
MAAK ER IETS MOOIS
VAN!

HET BESTUUR

Kom hier dè'k oew kus

'Praot me nie mer van de Kerst'
sakkerde God - hij waar al aawd –
'van ster en ställeke, dien hille riedel
krieg ik 't elk jaor Spaans benaawd.'

'ge denkt toch nie dè 't echt zo waar
zoas dur d'ivvangeliste beschrèvve
die lui ware d'r zèllef ginnins nie bij;
ze zate'n er diksentijd nèvve'

'ons Jezuke in nen erme stal, m'nnen
innigste Zoon; kom naw toch gauw
die risiko zou ik noit mè 'm lope
hij kos toch al zo slècht tigge de kaaw'

'en jaor in jaor uit geborre worre,
dór waar 't toch noit um begonne
dè is onmenselek, dè is barbaars
hoe kregte ze 't in Godsnaam verzonne'

'en 't koist van al: 't waar glijk vur niks:
d'r is noit nao onze Jezus geluisterd
vèchte vur vrede, hoe krom kan 't zijn
de wirreld zit an den duvel gekluisterd'

toen kwam Maria en die zee kordaat:
'God, haw naw toch es op mè klage
we hebben 't 'r al zo dik over gehad
prebeer es te geniete mè die dage!'

'kiek es in 't kribke, hoe vredig ie daor lî
hoe lief'lek ie slupt lek ne Rûs, en d'n os
en d'n ezel, de schöpkes en d'herders
ze zijn allemól ève wit mè onze Jezus!'

God smolt en zee: 'Kom hier dè 'k oew
kus; ik kan er wer tege dizze Korsmus'

(© Piet Sniijders 2014)

GOEDE VRIJDAG TOCHT

Als Corona nog niet voldoende op zijn retour is met Goede Vrijdag, (2 april) en dat is zeer wel denkbaar gaan we over op plan B en maken we er een Pinkster Vrijdag Tocht van (29 mei).

Noteer maar alvast in je agenda!

Fietsen in de winter

Graag neem ik het verzoek van de redactie serieus en deel ik met jullie wat fietsoverwegingen in relatie tot de winter.

Hoewel de temperatuur tot vandaag (28/11) maar niet leek te willen zakken, staan we toch echt op de drempel van de winter. Voor de één de tijd waarin de fiets amper buiten komt, voor de ander juist fietsseizoenen bij uitstek. Hoe doe je dat eigenlijk, fietsen in de winter?

Op zich een simpele vraag met een simpel antwoord, gewoon fietsen. Maar zo gewoon is het toch ook weer niet. Het kan koud zijn, glad, nat, de wind soms guur en (snel) donker. Overal zijn oplossingen voor. Een Zweeds gezegde is (vrij vertaald): “Slecht weer bestaat niet, slechte kleding wel”.

Bij kou: thermo-ondershirt met lange mouwen en een col, lange fietsbroek met winddichte voorkant, nauw aansluitend fietsjack met winddichte voorkant ook op de armen, winddichte overschoenen en handschoenen, dun mutsje onder de helm (bandana of iets dergelijks) en eventueel een bandana/buff voor de mond. En vergeet de bril niet, bescherm de ogen altijd. Nog te koud dan een zomershirt onder het jack. Dit volstaat tot -20 gr en dat hebben we hier al lang niet meer gehad. Draag nooit katoen op de huid, katoen neemt veel vocht op, wordt drijfnat en dus ijskoud. Wie gevoelige knieën heeft, doet er goed aan een extra synthetisch doekje onder de broek over de knieschijven te leggen.

Bij regen: De meeste fietsers zullen thuisblijven, maar voor wie toch wil fietsen is het belangrijk vooral de wind buiten te houden zoals bij koud weer. Droog blijven doet een fietser toch niet, dus is het zaak warm te blijven. Feitelijk gebruik je hiervoor dezelfde kleding als bij kou. Als extra een spatbord achter op de zadelpen monteren en rug, broek en zeem blijven aanzienlijk langer droog dan zonder.

Donker is het niet alleen na zonsondergang, maar vaak ook overdag. Gezien worden is dan van levensbelang. Er is gelukkig steeds meer kleding die ook overdag extreem goed zichtbaar is, zoals de Hi-Vis hand- en overschoenen van Gripgrap. Ook jacks en broeken met reflecterende strepen zijn in overvloed te verkrijgen. Wordt het echt donker dan is goede verlichting een must.

En als alle voorwaarden op orde zijn blijft de vraag hoe te fietsen. Kort, lang, hard, rustig? Dat hangt dus sterk af van het soort fietser dat je bent. Een wegfietser die de nadruk legt op tochten in de zomer, zal in de winter werken aan de basisconditie en dat betekent heel rustig en zo lang als mogelijk (gelet op tijd en weer). Hard fietsen is dan totaal zinloos. Kijk vooral niet naar het gemiddelde, dat ligt door de kou toch al zo 10% tot 20% lager dan in de zomer. Kijk alleen naar de uren. In maart/april het tempo weer wat opvoeren is méér dan vroeg genoeg. Een fietser, die juist in de winter wil presteren bij veldtoertochten, mag best 20% van de tijd intensiever fietsen, al zijn de toertochten zelf vaak al meer dan intensief genoeg en is het beter de rest van de week juist heel rustig te fietsen.

Het is mij al vaak opgevallen dat er in de winter té veel en té hard gefietst wordt. Gevolg: conditieverlies, sneller luchtweginfecties en motivatieverlies aan het eind van de winter. terwijl dan juist het voorjaar lonkt.

Voor de meeste TWC'ers betekent dit kort samengevat: Ga goed gekleed, goed zichtbaar lekker veel met de fiets op pad en doe het vooral heel rustig aan, het voorjaar is nog ver weg en het seizoen nog lang genoeg.

Fiets ze. Theo Lankhorst

**LUKE VAN
LEEUWEN**
ASTEN

Burgemeester Wijnenstraat 21
5721 AG ASTEN
Tel: 0493 691 355
info@lukevanleeuwen.nl
www.lukevanleeuwen.nl

Jaarlijkse winterbeurt actie racefiets / mountainbike / toerfiets

Maak nu een afspraak bij ons in de werkplaats om jouw racefiets, mountainbike, of toerfiets langs te brengen voor de meest uitgebreide onderhoudsbeurt. Tijdens de winterbeurt gaat je fiets volledig uit elkaar, wordt het frame geïnspecteerd, alle lagers schoongemaakt en gevet en wordt je hele fiets weer perfect afgesteld. Uiteraard krijg je advies op maat over eventuele te vervangen onderdelen. Alles wordt gereinigd en gesmeerd met specialistische onderhoudsmiddelen.

Preventief adviseren wij om schakel en remkabels te vervangen en bij een racefiets ook het stuurlint.

Je betaalt hier geen extra arbeidskosten voor, wel de onderdelen.

Winterbeurt: het beste behoud van lekker en veilig fietsen

Onze winterbeurt omvat:

- Wielen richten
- Spaakspanning controleren
- Versnellingen afstellen
- Remmen stellen
- Wiellagers smeren
- Trapas demonteren/vetten
- Balhoofd vetten / afstellen
- Fiets reinigen & poetsen
- Fiets geheel nazien
- Kosteloze montage eventuele vervangingsonderdelen

**Dit alles voor slechts €75,-
Maak direct een afspraak!**

Bel ons op 0493-691355 of mail naar info@lukevanleeuwen.nl voor het maken van een afspraak.

Alle fietsen zijn welkom bij Bike Totaal Luke van Leeuwen.

Heb je je fiets niet bij Bike Totaal Luke van Leeuwen aangeschaft?
Geen probleem!

Wij onderhouden alle merken en type racefietsen, mountainbikes, en toerfietsen.

Mijn TWC verhaal

Ik ben getrouwd in januari 1973. Dat ik dat zo goed kan onthouden is omdat ook TWC Asten dat jaar is opgericht (of is het andersom?)

Theo Timmermans kwam bij mij met de mededeling en ik ben direct ook lid geworden.

Hoewel ik op dat moment niet zo veel fietste, ik was ook nog bij het voetballen en alleen als de competitie stillag pakte ik de racefiets.

Het eerste bestuur bestond uit Theo Beekman voorzitter, Thieu Hoefnagels penningmeester, Gerard Timmermans secretaris en de leden Harrie vd Ven en Willie Peeters.

In 1977 vroeg Theo Beekman, die inmiddels secretaris was, of ik in het bestuur wilde komen.

Ik had geen idee wat het inhield en wat men van mij verwachtte. Op de jaarvergadering kregen we dan ook de vraag "wat doet Jos Verheijen nou eigenlijk in het bestuur".

Het jaar daarop trad de voorzitter van dat moment, Wim vd Loo af, hij was 2 jaar voorzitter geweest, en werd mij uit armoede gevraagd of ik dat wilde doen. Ik had nog steeds geen idee wat het allemaal inhield, maar ik wilde het wel proberen.

Zoals ik boven al schreef, ik fietste alleen als de competitie stillag, daar kreeg ik destijds in Den Tube zoveel commentaar op dat ik, na 1 jaar voorzitter te zijn geweest, er genoeg van had en vonden we in Jos Bongers een waardige vervanger.

In 1999, ik had inmiddels heel veel meer bestuurservaring, secretaris buurtvereniging, penningmeester volleybal vereniging, had ik wel weer de ambitie om iets te doen.

De toenmalige voorzitter Toon Sauvé stopte en men vroeg mij om voorzitter te worden. Dat was nou echt helemaal niet mijn ambitie, penningmeester of secretaris lag meer voor de hand. Maar ja, uiteindelijk toch maar toegezegd.

Het bestuur bestond toen verder uit Maria Vervoordeldonk als secretaris, Adriaan Joosten, (de laatste die de administratie zonder computer deed) als penningmeester en de leden Jozef van Bussel, Harrie Geboers en ons aller Thieu Hoefnagels.

Later is Harrie Geboers en weer later Wim Keukens penningmeester geweest en Hans van Otterdijk secretaris. Verder heb ik met de bestuursleden Marij vd Eerenbeemt, Angelique Martens, Jo van Horssen, Martien Vervoordeldonk, Joop Deenen, Albert de Jong en Maria Geboers mogen samenwerken. En 2 jaar met Hans van den Burg als interim secretaris tijdens de ziekte van Hans van Otterdijk en de vele werkzaamheden bij het 40-jarig jubileum.

Iedereen had zijn eigen kwaliteiten en ik denk dat ik met iedereen ook wel prettig heb mogen samenwerken. De een was een denker, de ander een doener maar allemaal hadden ze speciale capaciteiten zodat er nooit echte wrijving was.

Tijdens de periode van Hans van Otterdijk hadden we ieder jaar voorafgaand aan de jaarvergadering een beleidsvergadering waarin we bekeken wat er gewijzigd of juist behouden zou moeten worden. In deze vergadering kon iedereen ook zijn zegje doen wat er fout of juist goed gegaan was het afgelopen jaar. Iedere vereniging zou zoiets moeten doen, erg nuttig voor de vereniging maar ook voor de onderlinge verstandhouding.

Vooraf in mijn herinnering is de viering van het 40-jarig bestaan van onze vereniging met de Nederlandse Kampioenschappen toerfietsen als speerpunt. Alle bestuursleden hebben hier enorm veel energie in gestoken en ik mag wel stellen dat dit een hoogtepunt was in het bestaan van onze vereniging met als klap op de vuurpijl dat tijdens de receptie ik ook nog een koninklijke onderscheiding mocht ontvangen.

Maar ook de Normandië-tocht met de gastvrije ontvangst in de diverse plaatsen onderweg en de intocht in Astens zal ik altijd blijven herinneren. En natuurlijk de 29 Goede Vrijdag Tochten onder soms barre weersomstandigheden.

Zoals ik eerder al schreef, was het niet mijn ambitie om voorzitter te worden. Ik ben niet iemand die uit de losse pols iets kan vertellen, alle vergaderingen werden minutieus door mij voorbereid en bij huldigingen dook ik echt in de geschiedenis van de persoon zodat ik ook een persoonlijk verhaal had.

Maar zoals een bekend filosoof altijd zei, “ieder nadeel heb z'n voordeel” ik wist goed waar we het over hadden en was goed

voorbereid zodat iedere vergadering in principe om 22.00 uur afgelopen was, waarna er nog lekker even tijd was voor een borreltje of pilsje en wat bij buurten.

Ik heb het uiteindelijk in totaal 18 jaar met veel plezier in het bestuur volgehouden met een aantal hoogtepunten. Het jubileumjaar, de koninklijke onderscheiding, de al eerdergenoemde door mij opgezette Goede Vrijdagtocht waarvoor ieder jaar meer belangstelling ontstond, de laatste jaren gingen meer dan 40 personen de Limburgse heuvels in. Helaas is door Corona de 30^e keer de mist ingegaan.

Het was dan ook eigenlijk een teleurstelling dat ik bij mijn afscheid niet tot erelid werd benoemd hoewel het Huishoudelijk Reglement daar duidelijk over was. Maar 2 jaar geleden is dat uiteindelijk toch gebeurd zodat ik nu, samen met Jan Berkers, zowel lid van verdienste als erelid ben.

Natuurlijk was ons allereerste erelid Thieu Hoefnagels.

Er is enorm veel veranderd in de bijna 48 jaar dat TWC bestaat, de mountainbikers zijn er bijgekomen, er wordt met verschillende groepen en snelheden gefietst, er was een bloeiende damesafdeling die ook weer een stuk minder geworden is. Maar het voordeel daarvan is dat er nu verschillende dames bij de heren mee fietsen. Ook hier dus emancipatie in optima forma.

Al die verschillende meningen wat betreft snelheden en andere belangen hebben altijd gespeeld bij TWC. Soms werden sommige groepen zelfs een beetje over het hoofd gezien.

Dit kwam natuurlijk ook doordat in het bestuur vaak de dames en/of de mountainbikers ontbraken. Het beste is een bestuur waarin alle geledingen van de club zijn vertegenwoordigd.

Dus bij bestuurswisselingen, mensen geef je op om het bestuur te versterken.

Dat ik het 18 jaar in het bestuur heb volgehouden lag uiteraard ook aan de mensen waarmee ik heb samengewerkt, hoe verschillend ook ZONDER PROBLEMEN.

Ik heb steeds gezegd, "als ik niet meer open sta voor nieuwe ideeën stop ik er mee", tot op het laatst had ik niet het gevoel dat het genoeg geweest was. Maar na die 18 jaar vond ik dat ik plaats

moest maken voor iemand anders, die wellicht weer met nieuwe ideeën en een nieuwe kijk op alle zaken de vereniging kon leiden. En de nieuwe voorzitter in de persoon van Jos Moors hadden we gelukkig snel gevonden.

In de, inmiddels bijna 48 jaar dat de vereniging komend jaar bestaat, heb ik dus 18 jaar bestuurswerk mogen doen, heb in de commissie veldtoertocht gezeten en heb de Goede Vrijdagtocht mogen organiseren terwijl ik momenteel nog in de redactie van Den Tube zit.

En als men mij nodig heeft bij het 50-jarig bestaan sta ik weer paraat. Mits gezond natuurlijk want dat is het allerbelangrijkste, dat heb ik aan den lijve ondervonden bij mijn herniaoperatie en bij mijn ziekte afgelopen februari.

Nu maar hopen dat Corona aan mij (en jullie) voorbijgaat.

En het fietsen dan?

Ik fiets in principe 3 keer per week. Op zondag zien jullie mij niet zoveel op de tochten, dit komt van oudsher omdat we op zondag in feite mantelzorg deden door mijn vader iedere zondagochtend te ontvangen en later mijn schoonouders. En de laatste jaren ben ik aangesloten bij een vast groepje op zaterdag waar ik enorm van geniet, eerst koffiedrinken en daarna fietsen. En 2 dagen achter elkaar fietsen vind ik net iets te veel van het goede. En nu heb ik, na mijn operatie en ziekte, ook wel een beetje angst om in een grote groep te fietsen. Van mijn huidige groepje weet ik waar ik van op aan kan wat veiligheid betreft.

Gezien de verschillende valpartijen van de laatste tijd is mijn angst niet helemaal ongegrond.

In de winter fiets ik ook steevast drie keer per week, maar dan op de mountainbike en dan wel zo veel mogelijk over paden op de hei. Dit vanwege mijn nek – en rugklachten die gelukkig een stuk minder zijn maar die ik niet wil uitdagen.

Wel ben ik er altijd als er iets door TWC wordt georganiseerd, Klaver van Brabant, Kampioenschappen, als TWC iets organiseert vind ik dat je daar ook zo veel als mogelijk aan deel moet nemen.

Zo ben ik in de loop der jaren 7 keer kampioen van TWC geworden en daarna ook nog per ongeluk een keer ATB-kampioen. Verder 1 keer clubkampioen van de NTFU en 2 keer individueel landskampioen, 1 keer bij de NWB en 1 keer bij de NTFU.

Ik wil iedereen hartelijk bedanken voor de prettige samenwerking in de loop van al die jaren en OP NAAR HET 50-JARIG BESTAAN....

Zo, dat was mijn TWC tijd.

En ik ga afsluiten zoals ik dat altijd deed in mijn 2-maandelijkse column als voorzitter, met een spreuk. En in deze moeilijke tijden met heel veel problemen een hele toepasselijke. Je kunt uit alle Corona problemen ook mooie dingen halen.

OESTERS MAKEN VAN HUN PROBLEEM EEN PAREL

Jos Verheijen

Zie het woord van de voorzitter:

GEZOCHT!!
VOORZITTER

Kerstverhaal

Je kent misschien allemaal wel het geboorteverhaal van Jezus, Jozef en Maria die van Nazareth naar Bethlehem moesten voor een volkstelling. Maria en Jozef kregen nergens onderdak en moesten in een stalletje overnachten. In die nacht werd ook Jezus geboren. Er kwamen herders naar het kindje kijken en later ook de drie koningen.

Stel je nu eens voor dat Jezus in onze tijd 2020 geboren zou zijn.

Hoe zou het kerstverhaal er dan hebben uitgezien?

In een kraakpandje midden in de Peel waar nog geen Corona heerste woonden al enige tijd Jozef en Maria. Het was een jeugdig stel, net klaar met de studie, en ze genoten met volle teugen van het leven. Na enige tijd zei Maria tegen Jozef: “Hé Jozef, volgens mij ben ik zwanger. Jozef was stil en dacht eerst nog dat Maria een grapje maakte, maar hij zag aan haar gezicht dat ze het meende. “Potverdorie”, dacht Jozef, het zal toch niet waar zijn..... Jozef keek in de ogen van Maria en hij zag dat Maria het helemaal niet erg vond. Eigenlijk vond Maria het wel leuk! Jozef vond het minder leuk..... Hij zag alle problemen al op zich afkomen: o.a. andere woonruimte gaan zoeken, want hier was geen babykamer. Ook financieel waren er problemen, want Jozef had geen idee waar dat allemaal van betaald zou moeten worden. Maria zag wel dat Jozef er niet blij mee was, maar ze liet er niks van merken

Ze dronken samen nog een glas wijn en gingen toen maar naar bed.

Jozef kon de slaap niet vatten. Allerlei beelden spookten door zijn hoofd. Hij zag zichzelf al zitten: Hij, met een klein kindje op zijn arm. Jozef vond het maar een vreemd idee. Hij had het gevoel dat zoiets absoluut niet bij hem paste. Maar wat moest hij dan doen? Abortus is niks, hij kreeg steeds meer het idee om weg te vluchten. Weg uit deze situatie en terug naar zijn leven als vrijgezel. Allerlei gedachten spookten nog door zijn hoofd en een beetje dronken door alle wijn

viel hij in slaap. Midden in de nacht schoot Jozef wakker, nat van het zweet. Hij realiseerde zich wat dat voor Maria zou betekenen als hij er tussenuit zou trekken. Hij zou zijn vriendin alleen achterlaten, zij zou alleen op moeten draaien voor de opvoeding van ook zijn kind. Was dit de liefde die hij voor haar had? Was dit waarom ze van elkaar hielden? Was dit wel wat hij eigenlijk wilde?

Jozef maakte Maria wakker, hij kuste haar en zei: Morgen gaan we op zoek naar nieuwe woonruimte. Ons kindje mag niets te kort komen, we moeten er samen voor zorgen dat ons kind een goede start krijgt in de maatschappij. Ze knuffelden elkaar en Maria voelde dat het goed ging komen. Samen met Jozef zouden ze ervoor zorgen dat hun kind goed terecht zou komen. Morgen zouden ze op zoek gaan naar een nieuwe woonruimte.

Maria en Jozef waren al op allerlei plaatsen geweest en overal hadden ze gevraagd of ze ergens een huisje konden huren. Maar het viel tegen. Overal waar ze kwamen was het huis net verhuurd of was de huur zo hoog dat ze dat niet konden betalen. Maria was intussen hoogzwanger en het zou niet lang meer duren voordat Maria zou bevallen. Jozef maakte zich grote zorgen want het was dringend nodig dat er onderhand toch woonruimte werd gevonden. Terwijl ze rondreden kwamen ze een groep hangjongeren tegen. Ze stonden samen wat te kletsen, wat bier te drinken en een jointje te roken. “Hé vrouwke”, riep een jongen, “dat gaat niet lang meer duren mee jou is ut nie?” Maria zei niet veel want ze voelde wel dat het inderdaad niet lang meer zou duren. Jozef raakte aan de praat met de jongelui en vertelde zijn hele verhaal. Terwijl Jozef aan het praten was, zag een van de jongens dat Maria pijn had. Hij ging naar haar toe en vroeg wat er aan de hand was. “Ik denk dat het kindje gaat komen”, zei Maria. De jongen schrok hiervan want zoiets had hij nog nooit meegemaakt. Een wildvreemde vrouw die hier dadelijk ging bevallen? Hij had wel eens een bevalling op de TV gezien en verhalen gehoord van vrouwen die in een taxi een kind hadden gekregen, maar nu, nu was het echt!!!!

“Jullie zullen naar het ziekenhuis moeten”, zeiden de jongens, maar Jozef zei dat ze geen ziekenkostenverzekering hadden omdat ze daar geen geld voor hadden. Ze hadden dus ook geen geld om de rekening van het ziekenhuis te betalen.

“Weet je wat”, zei een van de jongens, “ga maar mee naar het jeugdhonk met camerabeveiliging. Daar staat nog wel een bed en het is vlakbij”. Het was een koude nacht met een hele heldere hemel. Er waren die nacht opvallend veel sterren. In die heldere koude nacht werd het kindje van Jozef en Maria geboren. Ze noemden hem Jezus. De jongelui hadden van alles bij elkaar gescharreld: Pampers, kleertjes, melkpoeder, flessen, een bedje, dekentjes, een badje, een waterkoker. Alles wat het kindje nodig had was er. De jongelui hadden nog nooit zoiets meegemaakt. Ze zeiden dan ook dat dit het mooiste was, wat ze ooit hadden meegemaakt. Zo’n mooi kindje hadden ze nog nooit gezien. Het was voor hun een hele ervaring: Het wonder van het nieuwe leven.

Het verhaal ging natuurlijk snel rond. Het kindje dat geboren was in het jeugdhonk van een stel hangjongeren. Het kwam in de krant met foto’s en een interview. Het was een mooie foto: Maria en Jezus bij elkaar met op de achtergrond een mooie blauwe lucht met een heldere winterzon. Jozef stond op de achtergrond te glunderen als trotse vader. Ook de burgemeester kreeg lucht van deze bijzondere bevalling. Hij vroeg zich af wie dat dan wel waren, uit welke gemeente ze kwamen, en of het allemaal wel legaal was.

In eerste instantie wilde hij er de politie op af sturen, maar nu er zoveel bekendheid was gekomen in de kranten en op facebook, vond de burgemeester het eigenlijk wel een goed idee om zich van de beste kant te laten zien. De burgemeester zou er samen met zijn wethouders naar toe gaan. De mensen van het 8 uur Journaal, Hart van Nederland en SBS6 en RTL werden ingelicht om opnames te komen maken.

Toen de televisieploeg en de mensen van het journaal er waren, kwam de burgemeester met zijn gevolg in zijn leaseauto. Alles werd uitgebreid gefilmd en er werden cadeautjes gegeven aan de jonge vader en moeder. Een mooi nieuw mobieltje met een abonnement voor 10 jaar, computerspelletjes en waardebonnen voor kleding en boodschappen, en als klapper op de vuurpijl kreeg Jozef een baan aangeboden bij ASML in Veldhoven, zodat hij voor zijn gezin kon zorgen én voor goede woonruimte. Maria kreeg er tranen van in haar ogen.

De burgemeester en zijn gevolg wilden natuurlijk ook met het kindje op de foto, en ook het journaal maakte mooie opnamen. Iedereen wilde zo dicht mogelijk bij Jezus zijn en samen met hem op de foto. Het was een omvangrijke groep vanwege de onderlinge afstand die ze moesten houden van anderhalve meter. Ook had iedereen een mondkapje op.

's Avonds werd bij het journaal dit gebeuren als hoofditem uitgezonden. Iedereen liet zich van zijn beste kant zien en iedereen wilde zijn eigen beleving vertellen aan de hele wereld. De volgende morgen kopten de kranten: "KIND GEBOREN IN EEN JEUGDHONK". Er was een heel verhaal hoe het allemaal was gebeurd en hoe alles uiteindelijk goed was afgelopen. De hangjongeren kwamen uitgebreid aan het woord en vertelden hoe zij ervoor gezorgd hadden dat Jezus zonder problemen geboren was, en hoe zij ervoor gezorgd hadden dat er de spullen waren die nodig waren voor het pasgeboren kindje. Ook de burgemeester liet zich van zijn beste kant zien door uitgebreid te vertellen hoe zijn gemeente opkwam voor de arme mensen in de samenleving.

Het mooiste was misschien nog wel de foto die in de krant stond. De foto was op het goede moment gemaakt, want daags erna werd Corona vastgesteld bij enkele personen die op de foto stonden en kwam er in dat gebied een totale lockdown.